

LOCKDOWNS EN ANDERE SHIT

(Nederlandse versie)

Klucht in drie bedrijven

door

ROBBE VAN RAEMSDONCK

vertaling

Peter Sak

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **LOCKDOWN EN ANDERE SHIT - Nederlandse versie - (LOCKDOWN EN ANDERE SHIT)** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROBBE VAN RAEMSDONCK** en vertaler: **PETER SAK** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright © 2025 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetities, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten.

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon: (03)3.66.44.00.

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONEN:

Huub

Tiny

José - moeder van Tiny

Sofie - dochter van Huub en Tiny

Sam - partner van Sofie

Marc - jeugdvriend van Huub en meer...

Carolien - vriendin van Huub

DECOR:

EERSTE BEDRIJF

(Tiny op vanuit de gang, kijkt rond)

TINY: *(roept)* Huub... Huubke... *(enthousiast)* Oh kijk, het is hier nog precies hetzelfde! *(kijkt rond)* Och, kijk toch eens, Huub. *(werpt gauw een blik in de slaapkamer, fleurt helemaal op, tegen zichzelf)* Oh, hier hebben wij toch vaak... de stoom kwam uit onze oren... weet je nog? *(draait zich om)* Huub, waar blijf je nou?

HUUB: *(hijgend op met koffers)* Pff, nou nou...

TINY: Kijk nou, er is niets veranderd, helemaal niets! *(kijkt meewarig naar de uitgeputte Huub)* Niet aan dit appartement in ieder geval.

HUUB: Aan de lift ook niet! Die is nog altijd stuk!

TINY: Ach, het zijn maar twee verdiepingen.

HUUB: *(ploft neer op de bank)* Al meer dan 25 jaar! Hoe kan het dat ze die nooit hebben laten repareren?

TINY: Ik ken anders ook iets wat al zo'n 25 jaar stuk is. *(kijkt daarbij naar zijn kruis)* Hoog tijd dat we dat ook eens gaan repareren.

HUUB: Hé hallo.

TINY: Ja toch? Nou ja, kom, puur toeval dat die lift weer stuk is.

HUUB: Toeval? Beetje veel toeval als je 't mij vraagt.

TINY: Maar ik vraag 't jou niet. *(pauze)* Het is een teken.

HUUB: Een teken voor wat?

TINY: Dat we inderdaad terug in de tijd moeten gaan.

HUUB: Terug in de tijd? Dan heb jij geen lift nodig, maar een euh... facelift!

TINY: Huubke, daarvoor zijn we toch hier naartoe gegaan?

HUUB: Voor een facelift?

TINY: *(vlijt zich tegen hem aan)* Om onze liefde opnieuw te laten opbloeien.

HUUB: Eh, Tiny...

TINY: *(frunnikt aan de knopen van zijn hemd)* Ik voel het al, ja hoor... Ooohhh, het was een goed idee om weer hier naartoe te gaan.

HUUB: Oh ja?

TINY: Ja! Ik voel me weer helemaal jong. Net zoals vroeger. Weet je

nog? Daar... op de mat... en in de keuken op het aanrecht... Oh en...

HUUB: Tiny, ik heb hier helemaal geen zin.

TINY: Dat weet ik! Jij gaat de laatste tijd evenveel op en neer als die lift in de gang. Je weet wat Karina heeft gezegd.

HUUB: Och, zo'n relatietherapeute zegt toch alleen maar wat je wilt horen.

TINY: Oh ja?

HUUB: *(imiteert de therapeute)* Beste Tiny, beste Huub, om jullie probleem op te lossen moeten we terug naar de roots van jullie relatie.

TINY: Kijk 'ns aan.

HUUB: *(imiteert verder)* Jullie moeten dringend wat meer tijd voor elkaar vrijmaken. En het liefst op een plek waar jullie hele goede herinneringen aan hebben...

TINY: Ja, en daarom zijn we hier.

HUUB: Pff, goede herinneringen. Ik heb ook goede herinneringen aan het café.

TINY: Gezamenlijke goede herinneringen Huubke. GE-ZA-MEN-LIJ-KE! We gaan eindelijk weer tijd voor elkaar maken. En ik moet zeggen, ze had helemaal gelijk. Nu we hier zijn, komt alles bij mij weer helemaal terug.

HUUB: Bij mij nog niet hoor.

TINY: Nee, dat zie ik. *(kijkt naar zijn kruis)* Maar daar gaan we nog wel voor zorgen.

HUUB: Oh ja? Hoe dan?

TINY: Dat zal je wel zien. Ga nu eerst maar eens mam uit de auto halen.

HUUB: Dat gaat niet.

TINY: Hoezo, dat gaat niet.

HUUB: Nee, 25 jaar geleden was je moeder er ook niet bij. En als je wilt dat het net zo wordt als toen, dan....

TINY: Huub, je kunt mam toch geen heel weekend in de auto laten zitten?

HUUB: Waarom niet? Het is in ieder geval wel een stuk rustiger zo.

TINY: Huub, m'n moeder slaapt zeker 20 uur per dag, daar heb je geen last van.

HUUB: Die andere 4 uur lijken wel een eeuwigheid. Hadden we haar maar thuisgelaten. Of naar een bejaardenhuis gebracht!

TINY: Je weet dat ze een bloedhekel heeft aan de gedachte alleen al.

HUUB: Ja, en toch... als je wilt dat het is zoals toen, dan...

TINY: Ga je mam nog halen of niet?

HUUB: Ja, is al goed, is al goed. *(gaat richting gang, bedenkt zich)*
Oh nee!

TINY: Wat?

HUUB: Hoe moet ik dat doen met die kapotte lift! Kom maar meehelpen.

TINY: Dat kan ik niet met mijn rug.

HUUB: Het waren toch maar 2 verdiepingen?

TINY: Misschien woont die aardige sterke meneer Roger van toen nog wel hierboven. Dan kun je hem even vragen of hij kan helpen mam te dragen.

HUUB: Moet ik nu echt...? *(zucht, af)*

(Tiny brengt een koffer naar de slaapkamer (jardin), kijkt nog eens naar de gang of Huub zeker weg is, opent een van de andere koffers en haalt er enkele kaarsen uit, brengt ze naar de slaapkamer en komt terug. Ze gaat naar de keuken en komt weer terug met twee glazen, neemt een fles champagne uit de koffer en wil weer richting slaapkamer. Dan rinkelt haar GSM)

TINY: *(neemt op)* Ja? Oh, hé schat. Alles goed? Oké... en waarom juist nu? Ja, maar je kan toch wel al iets... Nee. Oké, ja dan wacht ik wel. Leuk dat je komt, schat. Blijf je mee-eten? Wat? Komt-ie mee? Zien we hem eindelijk eens. Oh schat, dat is fantastisch nieuws. Maar wacht eens... ben je misschien... ? Ja, oké, oké, ik heb geduld. Tot straks! *(hangt op)* Oh, het zal toch niet waar zijn?

(Tiny pakt de fles champagne en de glazen weer, kijkt of Huub al in aantocht is en brengt alles naar de slaapkamer. Ze komt terug en zoekt even in de koffer, haalt er een lingerie-setje uit. Plotseling veel gestommel vanuit de gang. Ze schrikt en verbergt snel de lingerie in de slaapkamer. Blijft af)

(gestommel in de gang)

JOSÉ: Hé, voorzichtig. Heb je geen ogen in je kop.

(Huub op met Marc en José - met gipsvoet - in haar rolstoel)

HUUB: Poeh, nou vanaf hier zal het wel lukken. *(zet José in een hoek van de kamer)*

JOSÉ: Pff, is dat mijn plaats?

HUUB: *(tegen Marc)* Let maar niet op haar, het is mijn eh... schoon... loeder.

MARC: Jouw... schoonloeder?

HUUB: Ja! Of een heks! Een échte schoonmoeder dus, toch? Haha.

JOSÉ: Hallo, oppassen jij, hè!

HUUB: Oei, oei, schoonmoedertje. Op uw teentjes getrapt? Ach ja, dat gaat nu niet hè, haha. Nou Marc, dit is toch echt ongelooflijk toevallig dat jij hierboven zit. Hoe lang hebben wij elkaar niet meer gezien? 25 jaar? 30 jaar?

MARC: Zoiets denk ik.

HUUB: Ik denk dat we elkaar uit het oog zijn verloren kort na het eindexamen.

MARC: Kan best ja. Volgens mij heb ik je niet meer gezien nadat ik voor de derde keer een meisje van je heb afgepakt. En nog wel op het eindexamenfeestje geloof ik.

HUUB: Ja, kerel, dat was niet leuk. En dat noemt zich dan een vriend.

MARC: Och, we waren jong! En jij hebt toen toch ook geprobeerd mooie Monique van mij af te pakken. Ik kan er toch niets aan doen dat je dat nooit gelukt is.

JOSÉ: Dat verwondert me niets!

HUUB: Pfff. *(tegen Marc)* Nou vertel eens, hoe is het eigenlijk nu met je? Wacht, laat me raden. Getrouwd, gescheiden, opnieuw getrouwd. Waarschijnlijk een of ander schatje van iemand anders afgepikt. Een afgelikte boterham of zo...

MARC: *(wordt serieus)* Nee, toch niet...

HUUB: Oei, alles oké?

MARC: Ja, ja. *(probeert zich sterk te houden)* Mijn vriendin, sorry ex-vriendin, is onlangs met de noorderzon vertrokken. Alle contact verbroken. Nooit meer gezien!

HUUB: Oei, en waarom?

MARC: Geen idee. Plots was ze weg. Een briefje op de keukentafel en...

HUUB: Kan je haar niet bellen?

MARC: Ze neemt niet op.

HUUB: Zoek haar eens op.

MARC: (*schudt zijn hoofd*) Het is een lang verhaal... We waren nog niet zo lang samen en...

HUUB: Jeetje Marc, dat zal wel even pijn doen. Weet je wat? Kom vanavond bij ons eten. Dan kan je je verhaal eens kwijt.

MARC: Meen je dat? Dat vind ik fantastisch. Eens helemaal bijpraten!

HUUB: Om een uur of zes?

MARC: Super! Ik kom. Oh geweldig dat we elkaar weer zien.

HUUB: Maar alleen als je het niet erg vindt...

MARC: Nee, nee, natuurlijk niet! Ik ben al weg. (*maakt aanstalten om te gaan, maar bedenkt zich*) Oh, nog één vraagje, als ik zo onbeleefd mag zijn...

HUUB: Nee nee, ga je gang.

MARC: (*verontschuldigend*) Ik heb er niets mee te maken natuurlijk. En het zijn mijn zaken niet, maar... (*wijzend op José*) wat heeft zij?

HUUB: Die heks? Een slecht karakter!

JOSÉ: Hé hallo!

MARC: Dat bedoel ik niet. Wat is er gebeurd?

HUUB: Oh, dat. Stom geluk... eh... ongeluk.

JOSÉ: Ongeluk? Kijk eens in de spiegel, dan zie je pas een ongeluk. Het was verdorie een moordpoging!

HUUB: Och moedertje, altijd overdrijven...

JOSÉ: Ik ben jouw moedertje niet. En zal het ook nooit zijn, want anders zou je wel beter zijn opgevoed.

HUUB: Doe eens rustig.

MARC: Een moordpoging?

HUUB: Tuurlijk niet.

JOSÉ: Oh nee? Je hebt de kofferbak van de auto dichtgegooid terwijl

mijn voet er nog tussen zat.

HUUB: Ja, dáár ga je dood aan, gek mens. Wie zet er nu ook z'n voet daar neer om z'n veters te strikken.

JOSÉ: Pfff, jij kúnt niet eens veters strikken. Daarom heb jij instapschoenen.

MARC: Gebroken?

HUUB: Ja. En nog vier weken gips. Ze is nog een zwaardere last dan voorheen. Letterlijk. *(hij recht zijn pijnlijke rug van het haar naar boven dragen)*

MARC: Ja, da's erg.

HUUB: Ja, héél erg. Maar ik overleef het wel. *(Marc lacht eens)*
Bedankt in ieder geval.

MARC: Graag gedaan, graag gedaan. Ik help graag hoor. Als er nog iets is dan laat je het maar weten. Zeg, tot vanavond. *(af)*

JOSÉ: Jij weet dat je vanavond een romantisch avondje hebt met mijn dochter?

HUUB: *(sarcastisch)* Oh. Stom! Hoe kon ik dat nu vergeten?! Oh, dat is nu jammer!

JOSÉ: Smiecht!

HUUB: Pfff, of er nu één pottenkijker is of twee, dat maakt dan ook niks meer uit.

JOSÉ: Wacht maar tot Tiny het hoort.

TINY: *(op)* Hoi mam, is het gelukt?

JOSÉ: Jouw huwelijk? Nee!

TINY: Mam...

JOSÉ: Ja, maar jij weet nog niet dat de helft van je trouwboekje daar...

HUUB: *(onderbreekt haar)* Ik ga nog even de ezel halen.

JOSÉ: Maar je bent toch al hier.

(Huub kijkt haar meewarig aan)

TINY: Schiet je een beetje op? Ik moet nog naar de winkel.

HUUB: Ik ben zo terug, heb 'm al uit de auto gehaald. Staat al in de gang beneden. *(wil vertrekken)*

TINY: *(opgetogen)* Oh, Huub, Huub, wacht even. Sofietje heeft net

gebeld.

HUUB: Ah?

TINY: Ze komt straks even op bezoek.

HUUB: *(beetje te enthousiast)* Maar dat is fantastisch! *(draait zich naar José)* DRIE pottenkijkers.

TINY: Je moet niet denken dat je er onderuit komt. Ons romantisch weekendje gaat gewoon door.

HUUB: Ja, ja, natuurlijk. *(bluft)* Ik zou ook niet anders willen.

JOSÉ: Ah ja, en waarom nodig je dan...

HUUB: *(onderbreekt haar)* En wat komt Sofie doen?

TINY: Ze komt samen met Sam!

HUUB: Ah. Krijgen we hem eindelijk eens te zien! *(gebaart VIER naar José)*

TINY: Ja! Dat kan toch niet zomaar zijn? Ze zijn verdorie al bijna twee jaar samen. Zou ze zwanger zijn? Zou ze hem daarom eindelijk komen voorstellen?

HUUB: Geen idee.

TINY: *(enthousiast)* Oh, stel je voor. Dan worden we grootouders.

HUUB: Ze komt misschien vertellen dat ze 't al twee jaar proberen en dat hij onvruchtbaar blijkt te zijn. *(lacht)* Jij zou gek worden! Geen kleinkinderen.

TINY: Ik zie er de lol niet van in! Als dat zo is zoekt ze zich maar een ander!

HUUB: En wat als ze zelf geen kinderen kan krijgen? Of als ze überhaupt geen kinderen wil.

TINY: Hoe egoïstisch is dat? Mij geen kleinkinderen gunnen. Dat zou schandalig zijn. Maar ik ken onze dochter. Ze is zwanger! Ik hoorde het aan haar stem.

HUUB: Wacht nu eerst maar eens rustig af. Je weet helemaal niet waarom ze komt.

JOSÉ: *(tegen Tiny)* Weet je trouwens wie er ook nog komt?

HUUB: *(gaat snel verder)* Ik zou trouwens eerst die Sam wel eens willen leren kennen voordat we te horen krijgen dat we er niet meer vanaf komen. Misschien is het wel een Poolse stukadoor? Of een Marokkaanse slangenbezweerder?

TINY: Ja, Sam is natuurlijk wel een echte Marokkaanse naam.

HUUB: Och. Alles kan.

TINY: En wat dan nog? Als onze dochter maar gelukkig is.

HUUB: Of een drankverslaafde? Of iemand met een strafblad van 12 kantjes.

TINY: Of een amateurschilder. Stel je voor. *(ze beschrijft Huub)* Zo eentje met een baardje en een ziekenfondsbrilletje. En met vetting haar.

HUUB: *(wrijft door zijn haar)* Ik ben geen 'amateur' schilder.

JOSÉ: Maar je hebt wel vetting haar.

TINY: Onze dochter heeft een goede smaak.

JOSÉ: Dat heeft ze dan niet van jou, kind. Kijk maar eens waar jij mee thuis bent gekomen.

TINY: Mam, Huub, doe eens niet zo negatief!

HUUB: Ik? Negatief? Weet je nog hoe jij tekeerging een paar jaar geleden, toen die Tina enkele keren bleef slapen?

TINY: Ja, vind je het gek? Die was lesbisch.

HUUB: Da's niet besmettelijk hoor.

TINY: Je weet maar nooit. Ik heb er niets op tegen hoor... *(korte pauze)* maar niet in mijn huis!

JOSÉ: En wist je trouwens dat de buurman van hierboven *(wijst)* ook mee komt eten?

TINY: Pardon?

JOSÉ: Daar, jouw Huubke zijn idee.

TINY: Huub?

HUUB: Het was eruit voordat ik het wist. Het is een oude schoolkameraad van mij, ik had 'm al jaren niet meer gezien en...

TINY: En ons romantisch avondje dan?

HUUB: Maar dat kan toch nog?

TINY: Met die bovenbuurman erbij?

HUUB: En Sofie dan? Die is er toch ook bij.

TINY: We gaan onze bloedeigen dochter toch niet weigeren.

HUUB: En die Sam? En die mummie daar. *(wijst naar José)*

JOSÉ: Hé hallo!

HUUB: Komt helemaal goed, schat. Als Sofie en Sam vertrekken, gaat de buurman zeker ook. En anders helpen we wel een handje...

TINY: Verdorie Huub. Sofietje kan toch niet op haar gemak Sam voorstellen en groot nieuws brengen met een onbekende erbij!

HUUB: Ik wist toch niet dat zij zouden komen?

TINY: Ah, dus je wilde bewust onze avond verpesten.

JOSÉ: Alsjeblieft, je snapt het eindelijk!

HUUB: Maar nee!

TINY: Je kan er maar beter voor zorgen dat hij er niet is vanavond!

HUUB: Tiny, hou op zeg.

TINY: Je hebt me gehoord, hè! Anders maak ik van dat romantische weekend een romantische week. Wat zeg ik, een romantisch jaar verdomme.

HUUB: Ik doe mijn best.

TINY: Dat is je geraden ook!

HUUB: Ik ga de ezel halen. *(af)*

TINY: *(roept hem na)* En schiet een beetje op. Sofietje is al onderweg!

JOSÉ: Kun je mij een glaasje water halen, kind?

TINY: *(gaat naar de keuken en komt terug met een glaasje water)* Zit je daar eigenlijk wel goed, mam?

JOSÉ: Ik zou liever wat dichterbij het raam zitten, dan kan ik de zee zien.

TINY: *(geeft José het glas)* Oh, stel je voor dat het een meisje wordt... Dan zijn wij een viergeslacht!

JOSÉ: Ze hadden jouw Huub beter geslacht.

TINY: Mam...

JOSÉ: Is toch waar, wat is dat nu voor een vent?

TINY: Vroeger was het wel heel anders, ja...

JOSÉ: Vroeger ja, voordat hij jou bedrogen heeft met die trut van een...

TINY: Mam! Dat is één keer gebeurd en daarna nooit meer. We

hebben daarover gepraat, hebben professionele hulp gezocht en hebben het achter ons gelaten. En dat zou jij ook moeten doen!

JOSÉ: Kindje toch...

TINY: Nee mam! Ik wil het er niet meer over hebben. Ja, hij heeft een misstap begaan, maar dat moeten we vergeten. Zeker nu Sofietje zwanger is. *(rolt de rolstoel richting raam)* Zo, beter nu?

JOSÉ: Ja, dankjewel.

TINY: Ik zal het nog een beetje openzetten voor wat frisse lucht.

JOSÉ: Dat is goed, kindje.

TINY: Waar blijft hij toch? *(neemt haar handtas)* Moet ik voor jou nog iets meebrengen uit de winkel?

JOSÉ: Een zakje drop. En de krant van vandaag.

TINY: Komt in orde. Tot straks mam.

(Huub komt op met zijn schildersezels en schilderspullen)

TINY: Ah, moet jij ook nog iets uit de winkel?

HUUB: De krant van vandaag.

TINY: Die neem ik al mee voor mam.

HUUB: Doe mij er toch maar een.

(Tiny kijkt hem verbaasd aan)

HUUB: Ja, dat kreng wil nooit delen.

JOSÉ: Och, hoor hem. Spuit elf...

TINY: *(zucht)* Kleuters... *(af)*

HUUB: *(roept haar nog snel achterna)* En een paar flesjes bier. Of doe maar een kratje. En wat chips of nootjes!

(Huub zoekt een plekje uit om zijn schildersezels neer te zetten, maar vindt niet meteen een geschikte plek. Hij zou graag het uitzicht schilderen maar José zit in de weg. Hij zet tenslotte de ezel even aan de kant en gaat in de koffer op zoek naar penselen en verf)

JOSÉ: HUUBKUUUHH

(Huubs' gezicht staat op onweer. Hij vindt het verschrikkelijk wanneer ze hem zo noemt, maar beheerst zich)

HUUB: *(overdreven)* Ja schoonmoeder...

JOSÉ: Zou je voor mij het bad willen vullen?

HUUB: Tuurlijk, graag. *(tegen zichzelf)* Dan verzuip ik 'r.

JOSÉ: Wat zei je?

HUUB: Niets. *(af badkamer en weer op)* Ziezo, het water loopt. Dat is meer dan jij kunt tegenwoordig.

JOSÉ: Zo lang ik niet kan lopen mag jij mij duwen. Kom!

(Huub probeert haar rolstoel met man en macht verder te duwen, maar faket dat het niet lukt. Hij puft en kreunt, maar krijgt er geen beweging in)

JOSÉ: De rem staat erop!

HUUB: Aah! Ik dacht dat je was bijgekomen. Hahaha. Dan is het oké.

(hij duwt nu rolstoel zodanig dat het water uit het glas klotst en op José's kleren terechtkomt)

JOSÉ: Hé kijk uit lomperik! Doe voorzichtig!!

HUUB: *(bekijkt haar natte schoot)* Oei, schoonmoedertje, nu zie ik waarom je in bad wilt. Dat is niet erg hoor. Op jouw leeftijd is het heel normaal dat je je blaas niet meer onder controle hebt.

(duwt de rolstoel de badkamer binnen)

Zo, geniet ervan. En je hoeft je niet te haasten hoor...

(Huub zet tevreden zijn schildersezel op de plek waar de rolstoel stond en pakt zijn verf en penselen. Hij geniet van de rust en het uitzicht. Plots wordt er op de voordeur geklopt. Huub opent geïrriteerd de deur)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto